

KAPITOLA 1

ANEB JAK SE RODÍ MALÍ SUPERHRDINOVÉ?

„To byl zase hrozně napínavý příběh! Hyperkyberman je nejmocnější hrdina ve vesmíru!“ odložil nadšený Tatu právě dočtený komiks.

Tatu a Patu si hověli na pohovce v obýváku a hltali jeden superhrdinský komiks za druhým. Hyperkyberman byl jejich největší favorit.

„Být tak superhrdina, to by bylo něco!“ rozohnil se Patu. „Umět běhat

rychleji než mrakodrapy, skákat přes ptáky a létat jako vlaky. Teda co to...“

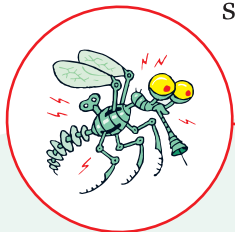
„Jasně!“ dodal Tatu. „A zápasit se superpadouchy a nepravostmi!“

Kluci seskočili na zem a začali předvádět hrdinské bojové postoje. Najednou Patu strnul na místě a hluboce se zamyslel.

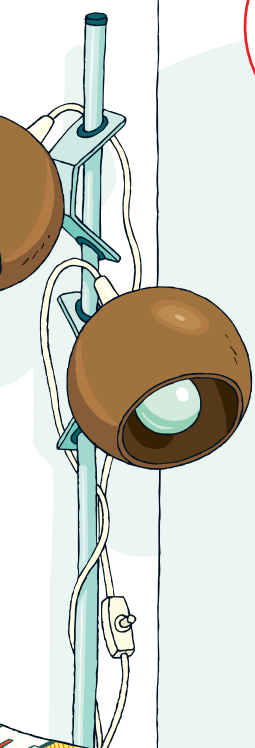
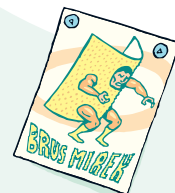

„Tatu, musíme si opatřit hypersíly!“ prohlásil Patu.
„I Hyperkyberman byl úplně obyčejný člověk, než ho bodl radioaktivní hyperkyberkomár!“

Oba znali příběh zrodu svého oblíbeného komiksového hrdiny nazpaměť. Bodnutí **hyperkyberkomára** dalo Hyperkybermanovi nepřekonatelné schopnosti a síly, které

využíval k tomu, aby lidstvu pomáhal a chránil ho. Hyperkyberman dostal za mříže takové zloduchy, jako byli Berušák (který měl základnu mezi nebíčkem a peklíčkem), nebezpečně čistý Klozetman (alias W. C. Štětka) či Koš K@ (známá též jako E-Majlka), která občany ničila svou nevyžádanou poštou. A to všechno díky jednomu radioaktivnímu hyperkyberkomárovi.

Kluci se na sebe podívali a začali nadšeně prohledávat okolí, jestli by se tam nenašel radioaktivní komár nebo aspoň moucha. Na obzoru nebyl žádný hmyz, ale Tatu spatřil televizní dálkový ovladač, který se povaloval na stole.

„Už to mám!“ zaradoval se Tatu. „Hele, to je přece RADIOaktivní, teda vlastně TELEaktivní LASEROVÝ PAPRSKOVAČ!“

Tatu namířil dálkový ovladač na sebe a dramaticky stiskl spouštěcí tlačítko.

„CVAK!“ zvolal Tatu. „Vědecká proměna uvnitř mě začíná, nabývám sílu... Už nejsem obyčejný kluk z Podivína. Cítím obrovskou potřebu někoho zachraňovat.“

Tatu vyhrabal ze skříně skvělý červený opasek a vzal si ho na sebe. Za něj nastrkal všechno, co by při boji proti zlu mohl potřebovat: nějaké svazovací potřeby, nějaké obvazovací potřeby a samozřejmě také teleaktivní laserový paprskovač. Na konferenčním stolku popadl fantastický superhrdinský plášť a uvázal si ho kolem krku. Vypjal hrud' a zatnul bicepsy, jak mohl nejvíc, což tedy nebylo moc.

„Jsem... AKTIVÁTOR, ochránce slabých a ohrožených!“ prohlásil Tatu.

Patu s obdivem sledoval svého dmoucího se bratra.

„Aktivátor. Superskvělé!“ vydechl.